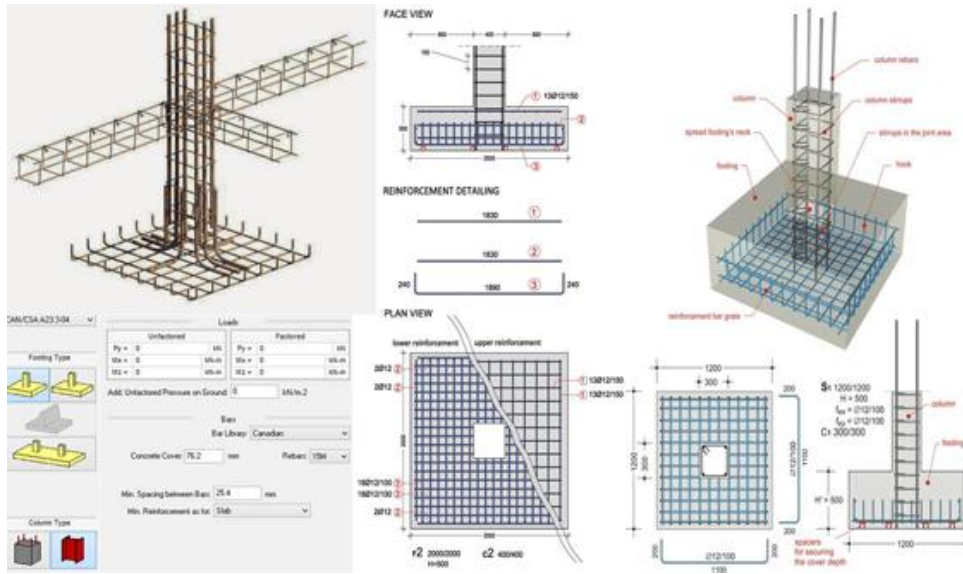

چگونه جزئیات آرماتور های تقویتی شالوده منفرد را مشخص کنیم؟

انواع مختلفی از شالوده مانند شالوده منفرد، شالوده مرکب، شالوده نواری، شالوده گسترده و فونداسیون شمعی وجود دارد که می توانند بر اساس نیاز سازه ای و حالت خاک مورد استفاده قرار گیرند.

جزئیات آرماتور شالوده نقش حیاتی در نوع شالوده و طراحی سازه ای شالوده ایفا می کند. جزئیات خوب، محدودیت طراحی شالوده برای استحکام سازه ای را نشان می دهد. جزئیات خوب آرماتوربندی شامل موضوعاتی مانند پوشش آرماتور بر اساس مطالعات زیست محیطی در خصوص طول عمر، کمترین آرماتور و قطر آرماتور، ابعاد مناسب شالوده و غیره است.

جزئیات شالوده منفرد:

پوشش آرماتور: اگر شالوده مستقیماً روی سطح زمین باشد، و ۴۰ میلی متر برای وجه خارجی پوشیده نشده مانند تسطیح سطح PCC وجود داشته باشد، کمترین ضخامت برای آرماتور اصلی در شالوده نباید کمتر از ۵۰ میلی متر باشد. اگر سطح تسطیح شده استفاده نشده باقی بماند، پس پوشش ۷۵ میلی متر برای محافظت از سطح ناهموار حفاری لازم است. برای شالوده گسترده، کمترین پوشش برای آرماتور باید ۷۵ میلی متر در نظر گرفته، اگر مستقیماً بر سطح زمین قرار گرفته باشد.

کمترین آرماتور و قطر آرماتور: کمترین قطر برای آرماتور اصلی نباید کمتر از ۱۰ میلی متر باشد.

جزئیات شالوده منفرد: پیشنهاد شده است که شالوده باید به طور دقیق در هر دو نقشه پلان و ارتفاع درج شده باشد.

شالوده منفرد معمولاً در پلان مربعی یا مستطیلی شکل برای تطابق با نیاز سازه ای و نیروهای اعمالی بر ستون استفاده می شود. علاوه بر این، از اشکال دایره ای و یا سایر موارد برای شالوده منفرد نیز استفاده می شود.

مترجم: پوریا نخعی

منبع:

<http://www.quantity-takeoff.com/isolated-footing-for-reinforcement.htm>